

ЧАСТЬ ВТОРА.

СЛОВОСЪЧИНЕНІЕ.

§. 70.

Словосъчиненіе—то излага намъ законы—тѣ, които ны поучяватъ: какъ трѣба да съединяваме: или отдѣльны—тѣ слова едни съ други, или пакъ цѣлы предложенія, за да можемъ ясно да изразимъ мысли—тѣ си. Всѣки единъ языкъ има особенны, и нему свойственны, такива законы; за това и всѣки языкъ си има различно словосъчиненіе. По тая причинѣ, неизбѣжно е и на всѣки языкъ да се учи, и да се знае добръ словосъчиненіе—то му.

Въ Нѣмскій языкъ има четыре вида съчиненія:

1. Съчиненіе *изявителное*, или *незавысимое*;
2. Съчиненіе *сослагателное*, или *завысимое*;
3. Съчиненіе *вопросителное* и
4. Съчиненіе *повелителное*.